

Мишљења у вези доношења одлуке о именовану изборне комисије јединице локалне самоуправе

Чланом 14. став 1. Закона о локалним изборима („Службени гласник РС, бр. 129/07, 34/10-одлука УС и 54/11) прописано је да изборну комисију јединице локалне самоуправе у сталном саставу чине председник и најмање шест чланова које именује скупштина јединице локалне самоуправе, на предлог одборничких група јединице локалне самоуправе, сразмерно броју одборника. Значи, скупштина јединице локалне самоуправе приликом именовања сталног састава изборне комисије узима у обзир састав скупштине у време доношење акта о именовану. Дакле, политичка припадност огледа се кроз предлог одборничких група, на тај начин да све одборничке групе буду заступљене у изборној комисији, у складу са законом.

Исто тако, одредбом члана 13. став 3. Закона о локалним изборима прописано је да ниједна политичка странка или страначка коалиција не може имати више од половине чланова у сталном саставу органа за спровођење избора. Значи, у случају промене састава одборничких група у скупштини јединице локалне самоуправе, уз доследну примену члана 13. став 3. Закона, ниједна политичка странка нити страначка коалиција не може имати више од половине чланова у сталном саставу изборне комисије.

Питање састава и именовања органа за спровођење избора је саставни део поступка избора одборника, па су овакви спорови у судској надлежности. Да ли је конкретно именовање изборне комисије извршено у складу са Законом, што значи и са принципом сразмерне заступљености политичких странака у сталном саставу изборне комисије, може ценити надлежан Управни суд и то искључиво у судском поступку када решава по поднетој жалби. Да би ова врста судске контроле била могућа, сагласно одредби члана 13. став 4. Закона, у решењу о именовану мора бити наведена страначка припадност или назив странке, односно страначке коалиције, на чији предлог је именован председник, односно члан изборне комисије.

На крају, указујемо да Закон о локалним изборима не садржи правила за именовање изборне комисије која би се могла окарактерисати као „формула” која важи за све случајеве. Наиме, Закон садржи правила по којима се именују чланови у сталном саставу изборне комисије и правила за одређивање опуномоћених представника подносилаца изборне листе који улазе у проширени састав. У сваком конкретном случају, број и структура чланова изборне комисије зависиће од ситуације која постоји у одређеној јединици локалне самоуправе. Закон не прописује максимални број чланова који чине стални састав изборне комисије, већ само најмањи број који мора постојати и утврђује да ниједна политичка странка или страначка коалиција не може имати више од половине чланова у овом саставу. С друге стране, пошто у нашем систему чланови изборне комисије, у суштини, јесу представници политичких странака, то њихова заступљеност у органима треба да зависи од заступљености политичких странака у скупштини. У том смислу, одредбу члана 14. став 1. Закона и треба разумети превасходно као принцип који треба да обезбеди сразмеру између броја одборника који странка има у скупштини и чланова у изборној комисији. Међутим, како се јединице локалне самоуправе у великој мери разликују по броју одборника који чине скупштину, затим по правилима која регулишу постојање и рад одборничких група (као овлашћених предлагача кандидата за изборну комисију), те и по укупном броју чланова изборне комисије, то није могуће унапред предвидети формулу која би била примењива у свим случајевима. Штавише, не

постоји ни законски основ, односно овлашћење, да се такво правило у облику формуле, пропише или утврди.